

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného PhDr. **J. T.** pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 7. augusta 2008 v Bratislave, sťažnosť obhajcu JUDr. P. V., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 91/2005 z 22. apríla 2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) sťažnosť obhajcu JUDr. P. V. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 91/2005 z 22. apríla 2008 bola podľa § 66 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) obhajcovi JUDr. P. V. uložená poriadková pokuta vo výške 50 000 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odôvodnil tým, že obhajca JUDr. P. V. bol 31. marca 2008 riadne upovedomený o termíne verejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa malo konať 22. apríla 2008. V uvedený termín konania verejného zasadnutia sa na súd nedostavil s tým, že najvyššiemu súdu priamo na tomto verejnom zasadnutí prostredníctvom pracovníčky svojej advokátskej kancelárie predložil list, ktorým žiadal, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti obžalovaného. Svoju neprítomnosť obhajca ospravedlnil kolíziou pojednávaní. K listu

doložil písomný súhlas obžalovaného, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, len za účasti jeho právneho zástupcu.

Obhajca JUDr. P. V. však nepredložil hodnoverný doklad o kolízii pojednávaní tak, aby bolo možné si overiť pravdivosť jeho tvrdení, neospravedlnil sa v dostatočnom časovom predstihu (hoci o kolízii pojednávaní vedel dlhší čas), ale len v deň pojednávania a navyše svojou neprítomnosťou zmaril vykonanie verejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty predseda senátu prvostupňového súdu prihliadol na závažnosť neposlúchnutia príkazu súdu zo strany obhajcu, v dôsledku čoho bolo zmarené verejné zasadnutie, spôsob, akým obhajca prezentoval neúčast' na tomto zasadnutí, keď ignoroval základné zásady Trestného poriadku a napokon skutočnosť, že v danej veci nešlo o prvý prípad zmarenia verejného zasadnutia z jeho strany, keď v dôsledku jeho obdobného nedostatočného ospravedlnenia musel byť zrušený už termín verejného zasadnutia z 30. októbra 2007.

Proti takto odôvodnenému uzneseniu podal obhajca JUDr. P. V. sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že aj keď v základnej rovine časť skutkových tvrdení v odôvodnení napadnutého uznesenia nemožno namietat', k porušeniu záujmu nerušeného a zákonného trestného procesu došlo z dôvodu kolízie, ktorá bola spôsobená vytýčením viacerých pojednávaní v jednom termíne. Pokúšal sa ustanoviť za seba zástupcu, čo sa mu nepodarilo. Oslovil viacerých advokátov vrátane svojich spoločníkov, pričom každý prezentoval prekážku, ktorá mu bránila v jeho zastúpení. Nie je možné spochybňovať neuposlúchnutie výzvy vydaného príkazu súdom, ale aj napriek uvedenému, výška pokuty v jej hornej hranici za situácie, keď sa obracal na viacerých kolegov, ktorí jeho zastupovanie odmietli a za situácie, že sa 22. apríla 2008 zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Senici v trestnej veci obžalovaného R. P., kde bolo v tento deň predvolaných a vypočutých viacero obvinených a svedkov je neprimerane prísna. Odhliadnuc od uvedeného súd vo svojom rozhodnutí vychádza aj zo skutočnosti, že sa nedostatočne ospravedlnil aj v termíne verejného zasadnutia 30. októbra 2007. Tak ako to z prílohy vyplýva,

okamžite reagoval na telefonát svojho mandanta, ktorý trval na svojej účasti s odôvodnením, že sa verejného zasadnutia nemôže zúčastniť, pretože je práceneschopný. V zmysle §-u 18 Zákona o advokácii bol povinný riadiť sa pokynmi svojho klienta, ktorý ho žiadal, aby súdu tlmočil prekážku, ktorá mu znemožnila účasť na zasadnutí a požiadal súd, aby vo veci nekonal a stanovil jeho nový termín. Z požiadavky klienta bolo zrejmé, že obžalovaný sa na verejnom zasadnutí chcel obhajovať nie len prostredníctvom obhajcu, ale aj sám, ktorý pokyn rešpektoval. Nie bez významu je skutočnosť, že za tejto situácie musel prihliadať aj na hospodárnosť poskytovania právnej služby.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 147 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce a zistil, že sťažnosť JUDr. P. V. nie je dôvodná.

Preskúmaním tej časti spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 To 91/2006, ktorá sa viaže k uloženej poriadkovej pokute obhajcovi JUDr. P. V., nebolo zistené porušenie žiadneho hmotnoprávneho ani procesnoprávneho predpisu.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu správa urážlivo alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz alebo nevyhovie výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk.

Predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vychádzal presne zo znenia tohto ustanovenia. Nepochybil ani pri rozhodnutí o uložení poriadkovej pokuty, ani pri určení jej výšky.

Obhajca JUDr. P. V., napriek tomu, že tri týždne pred pojednávaním na Okresnom súde v Senici vedel o pojednávaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky, predložil svoje ospravedlnenie až v deň pojednávania, ktoré sa pre jeho neprítomnosť nemohlo uskutočniť. Nielenže neuposlúchol výzvu súdu, riadne a včas sa neospravedlnil, zmaril ďalšie konanie, ale urobil tak opakovane, preto i výška uloženej pokuty na samej hornej hranici je vyjadrením stupňa neuposlúchnutia výzvy.

Ospravedlnenie neúčasti na konaní súdu je úkonom osobným, a preto nie je možné, pokiaľ samozrejme osoba, ktorá sa má ospravedlniť nie je vo vážnom ohrození zdravia alebo v ohrození života alebo v podobnej situácii znemožňujúcej jej osobné ospravedlnenie, prenášať túto povinnosť na inú osobu, najmä, ak osoba, ktorá sa ospravedľuje neposkytne osobe, ktorá ju ospravedľuje dostatok informácií pre súd a ten pre nedostatok informácií nemôže zväziť dostatočnosť ospravedlnenia. Ospravedlnenie v deň konania súdu prostredníctvom inej osoby, o ktorom ospravedľujúci sa účastník konania vedel dlhší čas predtým (aspoň dva týždne) nie je dostatočným ospravedlnením a ospravedlnením včas, ak nejde o ospravedlnenie neúčasti z dôvodu mimoriadnej udalosti, ktorá nastala bezprostredne pred konaním súdu mimo vôle a bez zavinenia ospravedľujúceho sa účastníka konania. Posúdenie či ide mimoriadnu udalosť a ďalšie vymenované podmienky prináležia súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že obhajca JUDr. P. V. sa ocitol v situácii, ktorá by mu bránila ospravedlniť sa spôsobom, ktorý zvolil, a preto si z týchto dôvodov súd úplne osvojil argumentáciu prvostupňového súdu a nemá príčinu na zmenu výroku napadnutého uznesenia, ani pokiaľ ide o výšku uloženej poriadkovej pokuty 50 000 Sk, ktorá musí zvýrazňovať aj to, akého orgánu bola výzva, či príkaz neuposlúchnutý.

Neobstála ani námietka, že k ospravedlneniu obhajcu JUDr. P. V. 29. resp. 30. októbra 2007 došlo preto, lebo obžalovaný PhDr. J. T. sa chcel obhajovať sám. Obžalovaný PhDr. J. T. sa napokon 17. júna 2008 na verejnom zasadnutí nezúčastnil a vôbec neprejavil záujem obhajovať sa osobne.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. P. Paluda

Za správnosť vyhotovenia: